

Eu am pe Domnul, ca Cetate!

Flavius Laurian Duverna

Eu am pe Domnul, ca Cetate!

Eu am pe Domnul, ca Cetate!
În viața-mi sfântă de creștin
Pe-acest pământ ca peregrin;
În El mă-ncred, și zi și noapte
În mâna Lui, Îi predau toate,
Ca El să-mi dea pace și-alin!

Când frământat sunt și trudit
Și trec prin multe strâmtorări
Și-s complexat de-mprejurări,
Alerg spre Domnul meu iubit
Cel mai bun loc de-adăpostit,
În orice vremuri de-ncercări.

Eu am pe Domnul, ca Cetate!
Și-n El scăparea mea găsesc
Când oamenii mă prigonesc
Și mă-nconjoară pe la spate...
Când urmăresc a mele fapte,
În Domnul Sfânt mă regăsesc!

Căci El îmi e Stânca cea tare,
Mereu loc sigur cum mi-a fost;
Și tot prin El, eu am un rost -
Ce mi l-a dat prin harul mare,
În Jertfa-I scumpă, salvatoare,
Fiind Scut puternic și-Adăpost!

Flavius Laurian Duverna